

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel, thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 29 juni 2011 in zaak nr. 11/17096 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 18 mei 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. Ingevolge artikel 6, eerste lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) vaardigen de lidstaten, onverminderd de in de leden 2 tot en met 5 vermelde uitzonderingen, een terugkeerbesluit uit tegen de onderdaan van een derde land die illegaal op hun grondgebied verblijft.

Ingevolge het tweede lid wordt de onderdaan van een derde land die illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijft en in het bezit is van een door een andere lidstaat afgegeven geldige verblijfsvergunning of andere toestemming tot verblijf, opgedragen zich onmiddellijk naar het grondgebied van die andere lidstaat te begeven. Indien dit bevel niet wordt nageleefd, of indien om redenen van openbare orde of nationale veiligheid het onmiddellijke vertrek van de betrokkene vereist is, is lid 1 van toepassing.

2.1. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat de minister ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn.

In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat voorafgaand aan de inbewaringstelling een terugkeerbesluit is genomen. Nu dit besluit niet in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is geacht, diende de rechtbank, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 21 maart 2011, in zaak nr.

(www.raadvanstate.nl), van de rechtmatigheid van het terugkeerbesluit uit te gaan en kon niet worden toegekomen aan de vraag of de minister ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, aldus de minister.

2.2. Op 18 mei 2011 heeft de minister aan de vreemdeling een terugkeerbesluit uitgereikt. Dit besluit is afzonderlijk van de maatregel van bewaring genomen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 29 juni 2011 in zaak nr. www.raadvanstate.nl) volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 21 maart 2011 in zaak nr.

dat in een zodanig geval het gesloten rechtsmiddelenstelsel van de Vreemdelingenwet 2000 eraan in de weg staat dat de rechtbank bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de maatregel van bewaring tevens een oordeel geeft over de rechtmatigheid van het terugkeerbesluit. Eerst indien een zodanig terugkeerbesluit in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is gebleken, kan de rechter die over de maatregel van bewaring heeft te oordelen, zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van die maatregel.

In dit geval is niet gebleken dat het terugkeerbesluit in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is geacht. De rechtmatigheid van het terugkeerbesluit staat aldus in deze procedure niet ter beoordeling. De rechtbank diende daarom van de rechtmatigheid van dat besluit uit te gaan en kon niet meer toekomen aan de beantwoording van de vraag of aan de vreemdeling, gelet op het bepaalde in artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, ten onrechte een terugkeerbesluit was uitgereikt. Door te overwegen dat de minister ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, heeft de rechtbank dit niet onderkend.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het vorenoverwogene en nu geen andere beroepsgronden zijn voorgedragen, het door de vreemdeling ingestelde beroep tegen het besluit van 18 mei 2011 van de minister alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 29 juni 2011 in zaak nr. 11/17096;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

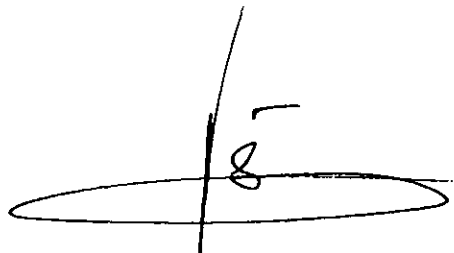
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 oktober 2012

347-665.

Verzonden: 4 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser